

Hoe het begon...?

Tja... het begon met een losweg getekend zelf-ventje dat lastig gevallen wordt door een vlieg met een aureool. Dit was bedoeld als covertekening voor een derde boekje met eigenzinnige korte teksten. In zo'n boekje stop ik een samenraapsel van losse invallen, het is restafval van mijn onrustige hersenkronkels. In dat specifieke boekje verzamelde ik mijn frustraties en trauma's over godsdiensten in het algemeen, en de katholieke kerk in het bijzonder. Een van de teksten in het boekje was een kort gesprek met God (zie volgende pagina). Veel later, op een voorjaarsdag in 2021, kwam ik op het idee om de tekening met voornoemde tekst te verbinden. En zo kwam er een soort gesprek met God op gang, een opeenvolging van prentjes met tekst. Ook al ben ik niet zo'n type tekenaar, maar wat valt er te doen aan opdringerige gedachten die door het hoofd snellen...

Goeie God

Ik wou niet geboren worden, want ik wou niet doodgaan.

Wat me over de schreef heeft gehaald?

Er was daar een eigenaardige persoon in het hiervoormaals die me verzekerde dat ik pas zou sterven wanneer de wereld zou ophouden te bestaan.

Ik sprak hem aan: Goeie God, dat is dan zo afgesproken, ik wil niet doodgaan, en zolang de wereld bestaat, besta ik ook.

Heel veel later – onlangs dus – zag ik hem terug, hij zei: ‘t Is bijna tijd, bereid er u op voor!

Ik antwoordde verbaasd: Hoedat, de wereld is nog niet kapot en ik dus ook niet, dat was toch de afspraak.

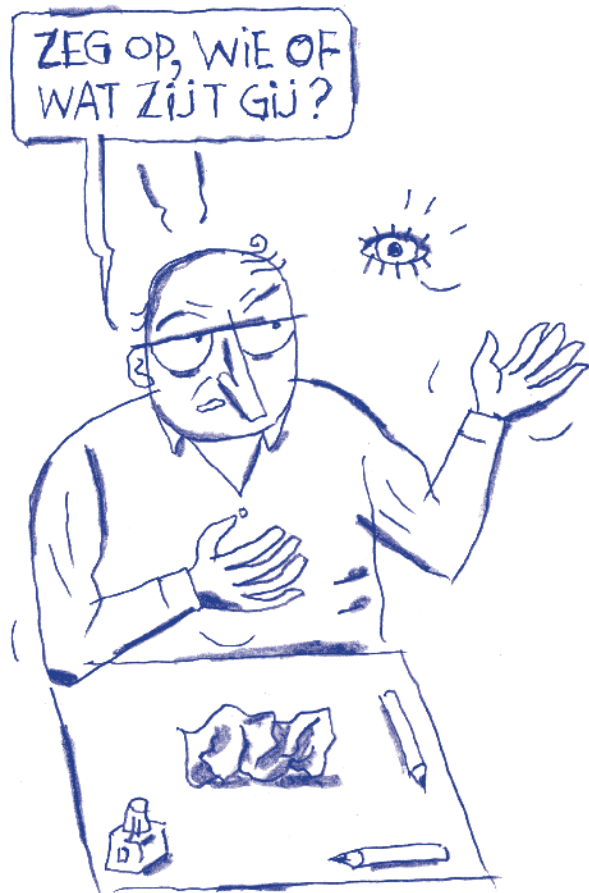
Hij repliceerde: Als ge dood zijt weet ge van niets meer, de wereld heeft dan ook opgehouden te bestaan voor u!

Er kwam een wirwar aan ideetjes en invallen binnen, in een ordeloze troep. Dat boeltje heb ik even gelaten voor wat het was, om me te concentreren op hoe te beginnen.

Eens dat duidelijk was, ging ik aan de slag met het ordenen van de troep, waarvan er uiteindelijk bijna niets is overgebleven, ook niet de begintekst getiteld ‘Goeie God’. Daarna ontwikkelde zich het gesprek, elke dag een volgend stukje, en kwam vervolgens de conversatie (bijna) in volgorde verder bij me binnen – iets waar ik hoogst verwonderd over was. Nog nooit zoiets meegemaakt, zo’n aanhoudende reeks binnenkomende conversatiefragmenten, die zich schijnbaar uit zichzelf ontwikkelden...

Uiteindelijk is er nog veel schrap- en tobwerk aan te pas gekomen, om de te langdradige en te onnozele fragmenten te elimineren. Het verloop is heel eigenaardig gegaan, niettemin voelde het hele proces ongelooflijk stimulerend aan, en gaf het me veel energie.

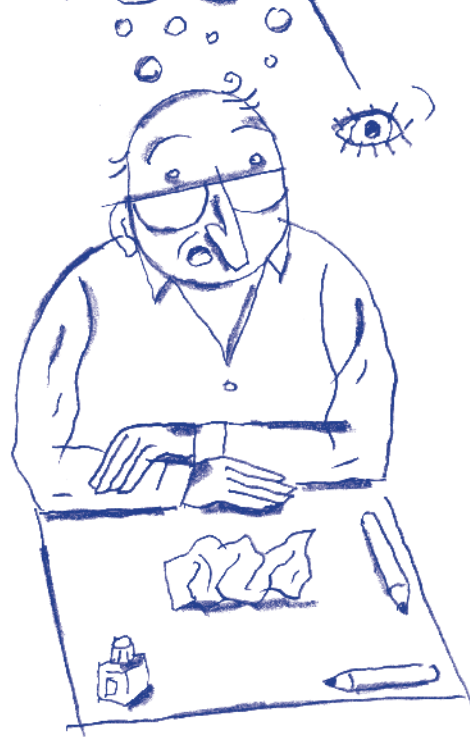

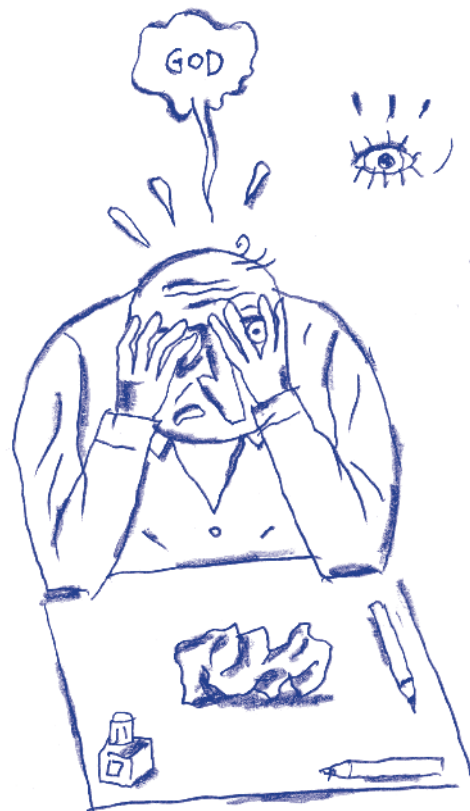
IK VERTEL HET
MET EEN
RAADSELTJE...

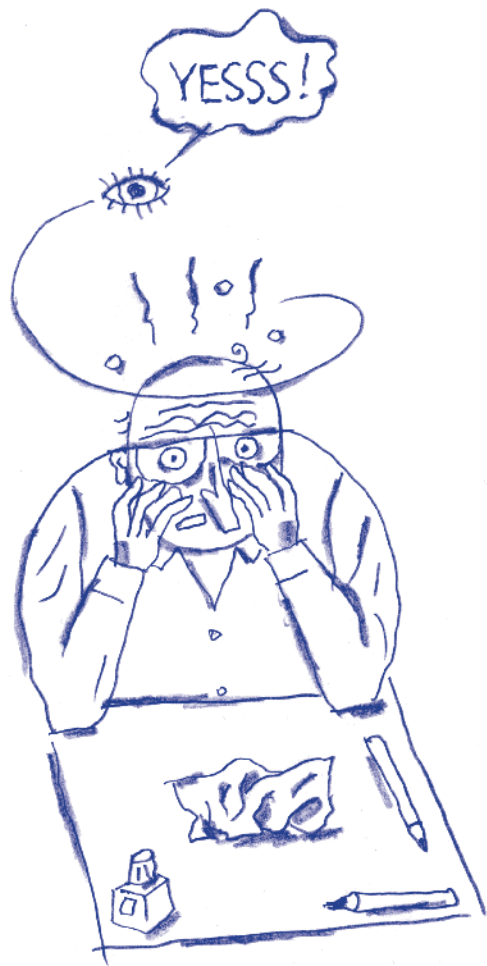

MIJN NAAM WORDT
VEELAL GEVOLGD
MET <VERDOEME>

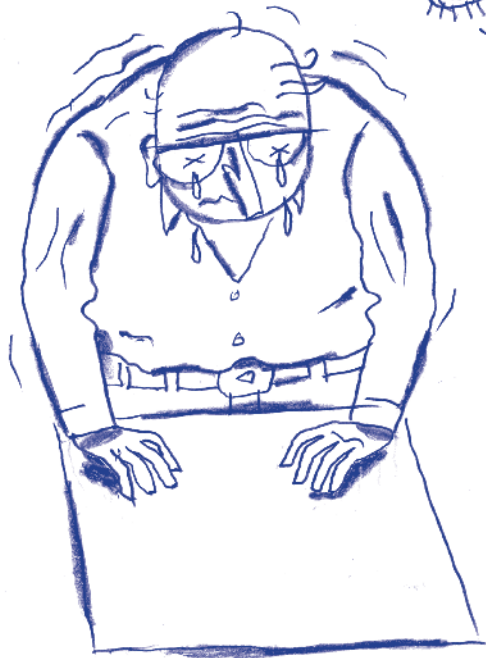

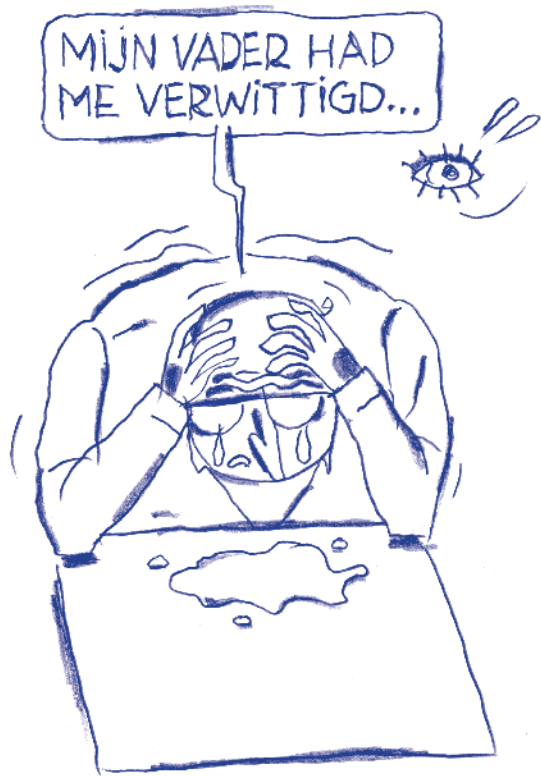

ALLAHLA...

EEN GROOT
DRAMA...

ZIJT GIJ ECHT
EUH... GOD?

IK BEN JAHWEH,
GOD, ALLAH,
EN NOG ZO
ENKELE!

DE MAN IS GEMAAKT
NAAR UW 'BEELD EN
GELÜKENIS'

JAAA!?

EEN VICIEUZE
MOORDENAAREN
VERKRACHTER

OLA!

OORLOGSZUCHTIG
EN EGOÏSTISCH!

DAT LIGT
MOEILIJK...

